Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 77.436 van 7 december 1998

A. 78.852/XIII-663
A. 79.183/XIII-705

In zake : 1. **SCHILS** Jean,

2. **DELVAUX** Roger,

die woonplaats hebben gekozen bij Mr. François COLLETTE, advocaat, rue N.-D. Débonnaire 16
7000 Bergen,

tegen :

het Waals Gewest,
vertegenwoordigd door zijn Regering,

dat woonplaats heeft gekozen bij Mr. Pierre LAMBERT, advocaat, Defrélaan 19
1180 Brussel.

Tussenkomende partijen :

1. **de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid INTERCOMMUNALE DE TRAITEMENT DES DECHETS,** afgekort als "**ITRADEC**",

2. **de stad Bergen,**

die beide woonplaats hebben gekozen bij Mr. François DAOUT, advocaat,
rue du Onze Novembre 9
7000 Bergen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,

Gezien de vordering die Jean SCHILS op 5 juni 1998 heeft ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de bouwvergunning die aan de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid INTERCOMMUNALE DE TRAITEMENT DES DECHETS, afgekort als "ITRADEC", is afgegeven voor de bouw van een sorteerinrichting voor huishoudelijk afval te Bergen (Havré), op de plaats "Champ de Ghislage", alsook om voorlopige maatregelen te laten opleggen (A. 78.852/XIII-663);

Gezien het op dezelfde dag ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoeker de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gezien de vordering die Jean SCHILS en Roger DELVAUX op 2 juli 1998 hebben ingesteld om de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de bouwvergunning die aan de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid ITRADEC is afgegeven voor de bouw van een installatie voor het winnen van biogas uit huisvuil te Bergen (Havré), op de plaats "Champs de Ghislage" (A.79.183/XIII-705);

Gezien het gelijktijdig ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekers de nietigverklaring van diezelfde handeling vorderen;

Gezien de op 1, 3 en 24 juli 1998 ingediende verzoekschriften, waarbij de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid ITRADEC en de stad Bergen vragen als tussenkomende partij te mogen optreden in de kort gedingen;

Gezien de nota's met opmerkingen en de administratieve dossiers van de verwerende partij;

Gezien de verslagen van de heer NEURAY, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikkingen van 12 november 1998, waarbij wordt bepaald dat de zaken voorkomen op de terechtzitting van 1 december 1998 om 9.30 uur;

Gelet op de kennisgeving, aan de partijen, van de beschikkingen tot vaststelling van de rechtsdag en van de verslagen;

Gezien de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen die op 30 november 1998 door de eerste tussenkomende partij is ingesteld;

Gehoord het verslag van de heer LEROY, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. J. SAMBON, loco Mr. Fr. COLLETTE, advocaat, die voor de verzoekers verschijnt, van Mr. M. KAISER, loco Mr. P. LAMBERT, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt en van Mr. Fr. DAOUT, advocaat, die voor de tussenkomende partijen verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies in de zaak A.78.852/XIII-663 en het andersluidend advies in de zaak A.79.183/XIII-705, van de heer NEURAY, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de vorderingen tot schorsing :

De sorteerinrichting voor huisvuil

Op 17 februari 1995 vraagt ITRADEC bij het bestuur stedenbouw en ruimtelijke ordening van het Waals Gewest een bouwvergunning aan om een sorteerinrichting voor huisvuil te bouwen op het grondgebied van de stad Bergen, op de plaats "Champ de Ghislage", op percelen die volgens bijzonder plan van aanleg nr. 1 in een industriegebied liggen. ITRADEC verzoekt om toepassing van artikel 45, § 1, van het Waals Wetboek voor ruimtelijke ordening, stedenbouw en patrimonium (WWROSP) en van artikel 4 van het besluit van 31 oktober 1991 van de Waalse Gewestexecutieve, dat het mogelijk maakt één enkel milieu-effectrapport in te dienen. In een toelichting die bij de bouwaanvraag is gevoegd, staat dat het terrein de vorm heeft van een driehoek, dat de noordzijde aan de autoweg Bergen-Brussel grenst en dat de twee andere zijden aan de op- en afrit van die autoweg grenzen.

In het voorafgaand milieu-effectrapport staat inzonderheid :

" De plaats waar het technische complex voor het sorteren van huishoudelijk afval zou komen, is een driehoek van ongeveer 15 hectare, die thans voor landbouwdoeleinden wordt gebruikt (weiden en akkerbouw).

(...)

Het gaat om overblijvende stukken van een uitgestrekt gebied dat volledig versnipperd is door de aanleg van het autowegennet dat er trouwens volledig omheen ligt en er een driehoekige vorm aan geeft.

(...)

Ten noorden en ten oosten van de plek bevindt zich het gebied waarvan de percelen deel uitmaakten. De woningen in het dorp Gottignies, in het noordoosten, liggen in vogelvlucht op 1500 meter; het dorpscentrum ligt op meer dan 2000 meter.

Ten zuiden van de geplande vestigingsplaats liggen enkele honderden woningen die samen het gehucht Ghislage (stad Le Roeulx) vormen. Ghislage heeft de vorm van een lange streep; de dichtstbijgelegen huizen liggen ongeveer 500 meter van het centrum van de geplande vestigingsplaats; het dichtstbebouwde gedeelte ligt op ongeveer 1000 meter ervandaan".

Volgens het gewestplan ligt de geplande vestigingsplaats in een gebied voor kleine en middelgrote ondernemingen en ambachtelijke bedrijven. Volgens het bijzonder plan van aanleg nr. 1 van de stad Bergen, goedgekeurd bij besluit van 31 augustus 1983 van de Waalse Gewestexecutieve, heeft ze een industriële bestemming.

In het milieu-effectrapport, in het hoofdstuk over de doelstellingen en de rechtvaardiging van het project, staat dat het project betrekking heeft op de verwerking van huisvuil dat wordt opgehaald in de regio Bergen-Borinage-Centre, die vijfhonderdduizend inwoners telt. De installatie omvat een gebouw waar het huisvuil, dat via de weg wordt aangevoerd, binnenkomt en een gebouw met drie lijnen waar het huisvuil wordt gesorteerd. Het eerste gebouw heeft een oppervlakte van 38 bij 45 meter en het tweede een oppervlakte van 39 bij 45 meter. Samen met de aanvraag om een bouwvergunning dient ITRADEC een aanvraag in om een vergunning voor de exploitatie van een inrichting van klasse I.

Op 22 juni 1995 besluit het college van burgemeester en schepenen van de stad Bergen het dossier, samen met de opmerkingen van het college over leemten in het dossier, terug te zenden aan het Ministerie van het Waals Gewest. Op 27 juli 1995 vraagt de gemachtigde ambtenaar aan de vennootschap ITRADEC dat ze hem extra stukken toestuurt ter aanvulling van de leemten die door het college van burgemeester en schepenen gesignaleerd zijn. Op 25 september 1995 bezorgt ITRADEC de gemachtigde ambtenaar de gevraagde

aanvullende plannen. Daarop bezorgt de gemachtigde ambtenaar ITRADEC de inhoud van het vereiste milieu-effectonderzoek. Op 11 december 1995 deelt het college van burgemeester en schepenen van de stad Bergen aan de gemachtigde ambtenaar mee dat de gemeente van 7 december 1995 tot 24 januari 1996 een openbaar onderzoek zal instellen en dat op 15 december 1995 een informatievergadering zal plaatsvinden op het stadhuis. Naar aanleiding van dat openbaar onderzoek worden verscheidene bezwaarschriften ingediend, waaronder een petitie van het "Comité de défense des Bruyères", dat als alternatief voorstelt de sorteerinrichting en de biogasgenerator in het industriepark van Ghlin-Baudour te vestigen.

In juni 1996 wordt het milieu-effectonderzoek omtrent de sorteerinrichting voor huisvuil ingediend; daarin wordt onder meer ingegaan op het voorstel van het "Comité de défense des Bruyères" om de geplande bouwwerken in het industriepark van Ghlin-Baudour, in de directe omgeving van de kanaalhaven, te vestigen; in dat onderzoek wordt vastgesteld dat het beschikbare terrein niet bij de haven, maar veeleer in het zuiden van het industriepark ligt en dat het geen directe toegang tot het kanaal heeft.

Op 23 september 1996 bezorgt de directeur-generaal voor ruimtelijke ordening, huisvesting en patrimonium de gemachtigde ambtenaar het standpunt van haar diensten ten aanzien van het dossier, volgens hetwelk "het project op de vestigingsplaats Havré zou kunnen worden aanvaard, op voorwaarde dat rekening wordt gehouden met de voorstellen die in het milieu-effectonderzoek worden gedaan, inzonderheid wat de architecturale en landschappelijke aspecten betreft".

Op 30 september 1996 verstrekt de Waalse Milieuraad voor duurzame ontwikkeling zijn advies over het milieu-effectonderzoek. Hij is van mening dat de geschiktheid van het project zeer duidelijk is en merkt op dat de niet-technische samenvatting degelijk is en dat de lezer daardoor het project aandachtig kan volgen, zonder dat enig aspect wordt overgeslagen. Hij merkt op dat het project als zwak punt heeft dat de geplande bouwwerken op een hoogte komen te liggen, maar dat de schrijver van het milieu-effectonderzoek interessante voorstellen doet om de zwakke punten van het ingediende bouwproject weg te werken. Hij betreurt dat hij slechts een deel van het gehele project kan onderzoeken.

De commissie van advies voor ruimtelijke ordening onderstreept dat het milieu-effectonderzoek als pluspunt heeft dat daarin alle relevante vragen worden gesteld, maar dat het niet kritisch is bij de verwerking van de gegevens van de aanvrager.

Op 31 januari 1997 bezorgt ITRADEC het bestuur stedenbouw en ruimtelijke ordening een toelichting over de keuze van de vestigingsplaats; volgens die nota is die ingegeven door technische redenen : de oorspronkelijk gekozen techniek bestond erin het in bulk opgehaalde huisvuil te sorteren om het in twee nagenoeg identieke gedeelten op te splitsen, waarbij het brandbare gedeelte in de cementfabriek van Obourg zou worden verbrand en het heterogene gedeelte op een stortplaats van klasse II zou worden bedolven. Vervolgens is in 1991 besloten het organische afval dat uit het huisvuil is gesorteerd, in een biogasgenerator te verwerken. Een ruimte zoals die van de "Champ de Ghislage" te Havré bleek een ideale plaats voor de bouw van die nieuwe installaties waar het huisvuil van het geografische gebied gaande van Nijvel tot de Franse grens zal worden verwerkt.

Op 2 april 1997 bezorgt ITRADEC het bestuur stedenbouw en ruimtelijke ordening nieuwe plannen ter wijziging en vervanging van die waarop kritiek is geleverd in het milieu-effectonderzoek, waarin was beklemtoond dat de vestiging van de installaties op het hooggelegen punt een grote impact zou hebben op het landschap en dat die impact moest worden afgezwakt door één en ander te herzien, te weten door een minder "technische" ligging en een minder "technische" architectuur van de gebouwen te kiezen. In de bijgevoegde toelichting staat dat de sorteerinrichting lichtjes naar het zuiden verschoven is, zodat meer plaats vrijkomt voor eventuele ambachtelijke activiteiten op het noordelijke gedeelte van het terrein. Er is onderzocht of de aanblik niet kon worden verbeterd door een nieuwe plaats voor de biogas-generator. Op 15 oktober 1997 bezorgt ITRADEC een aantal gewijzigde plannen aan de gemachtigde ambtenaar om de impact van het project op het landschap te verminderen. Op 17 november 1997 meldt de stad Bergen aan ITRADEC dat de plannen moeten worden verduidelijkt aan de hand van aanvullende gegevens over inzonderheid de globale plaats van vestiging van de sorteerinrichting en de biogasgenerator. De stad onderstreept het volgende : "Dit plan is fundamenteel. Het biedt een algemeen beeld van het project en bewijst dat rekening is gehouden met het landschappelijke aspect ervan". Op 29 januari 1998 wordt het dossier, samen met een gunstig advies van het college van burgemeester en schepenen van Bergen, overgezonden aan de gemachtigde ambtenaar. Op 10 februari 1998 deelt het directoraat-generaal van ruimtelijke ordening, huisvesting en patrimonium aan de gemachtigde ambtenaar mee dat minister LEBRUN met zijn advies van 22 oktober 1997 heeft ingestemd. Op 9 maart 1998 deelt de gemachtigde ambtenaar het voornoemde directoraat-generaal mee dat de als alternatief voorgestelde plaats niet aan zijn verwachting voldoet en

dat hij voor Havré-Ghislage kiest. Op 20 maart 1998 deelt het directoraat-generaal van de autowegen en de wegen aan de gemachtigde ambtenaar mee dat het geen opmerkingen over het dossier te maken heeft.

Op 7 april 1998 geeft de gemachtigde ambtenaar aan de vennootschap ITRADEC de bouwvergunning af voor een sorteerinrichting voor huisvuil op de plaats "Champ de Ghislage". Het gaat om de handeling waarvan de schorsing wordt gevorderd door middel van beroep A.78.852/XIII-663. Deze handeling is op 7 april 1998 ter kennis gebracht van het college van burgemeester en schepenen van Le Roeulx en van dat van de stad Bergen.

<u>De bouw van een inrichting voor het winnen van biogas uit huisvuil</u>.

Op 22 augustus 1996 dient ITRADEC bij de gemachtigde ambtenaar een aanvraag in om op dezelfde percelen een inrichting voor het winnen van biogas uit huisvuil te bouwen. In het voorafgaand milieu-effectrapport dat bij de aanvraag om een bouwvergunning gevoegd is, worden de afvalverwerkingsmethoden uiteengezet : in de sorteerinrichting zal het afval van elkaar worden gescheiden door het te sorteren en de aanvraag heeft betrekking op de verwerking door biogas-winning, die het mogelijk maakt rottende stoffen om te zetten in compost, dat als grondverbeteraar kan worden gebruikt. In het milieu-effectrapport wordt verwezen naar het verrichte milieu-effectonderzoek. Op 3 oktober 1996 bevestigt de gemachtigde ambtenaar dat hij de aanvraag om een bouwvergunning heeft ontvangen en merkt hij op dat dit dossier samen zal worden behandeld met het dossier over de sorteerinrichtiing voor huisvuil die op dezelfde plaats is gepland.

Net zoals bij het dossier over de sorteer-inrichting bezorgt ITRADEC de gemachtigde ambtenaar op 2 april 1997 wijzigingsplannen ter vervanging van de plannen waarop in het milieu-effectonderzoek kritiek is geleverd. Met die nieuwe plannen wil ITRADEC tegemoet-komen aan de kritiek die inzonderheid betrekking had op het feit dat de installaties hoog op de vestigingsplaats zouden komen te liggen. Zo bezorgt ITRADEC de gemachtigde ambtenaar op 22 oktober 1997 eveneens gewijzigde plannen om de plaats beter in het landschap te integreren en op 17 december 1997 bezorgt ze hem aanvullende plannen die de stad Bergen had gevraagd. Op 29 januari 1998 wordt het dossier, samen met een gunstig advies van het college, overgezonden aan de gemachtigde ambtenaar. Op 15 april 1998 geeft de gemachtigde ambtenaar aan ITRADEC de bouwvergunning af voor een installatie voor het winnen van biogas uit huisvuil. Dat is de handeling waarvan de schorsing wordt gevorderd door middel van beroep A.79.183/XIII-705;

Overwegende dat de vorderingen tot schorsing gericht zijn tegen vergunningen voor installaties die deel uitmaken van eenzelfde complex; dat de aangevoerde middelen en het aangevoerde nadeel gedeeltelijk dezelfde zijn; dat er grond is om de kort gedingen samen te voegen;

Overwegende dat de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid ITRADEC en de stad Bergen bij op 1, 3 en 24 juli 1998 ingediende verzoekschriften vragen als tussenkomende partij te mogen optreden in de kort gedingen; dat de stukken zijn overgelegd die bewijzen dat de beslissingen om als tussenkomende partij op te treden op regelmatige wijze zijn genomen; dat er grond is om die verzoeken in te willigen;

Overwegende dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen die vervat is in de vordering tot schorsing A.78.852/XIII-663 niet via een afzonderlijk beroep is ingesteld; dat ze niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekers betogen dat de bestreden handelingen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kunnen berokkenen; dat ze eerst een theoretische uiteenzetting geven over dat risico en over de mogelijkheid om het voorstel van het "Comité de défense des Bruyères" toe te passen en vervolgens aanvoeren dat alle bewoners van de wijk, naast hoge hallen, op zijn minst twee cilindervormige torens van respectievelijk 28 en 15 meter hoog zullen zien op het hoger gelegen plateau van de "Champ de Ghislage", waarbij er sinds de invoering van selectieve ophalingen al snel twee andere torens met dezelfde functie (gistingstank en gasopslag) kunnen bijkomen, die niet onder de bestreden bouwvergunningen vallen, maar er wel een uitvloeisel van zijn; dat ze opmerken dat, wat in het milieu-effectonderzoek ook mag worden beweerd en ondanks alle beschermingsmaatregelen die in de vergunningen worden opgelegd, daarbij ook nog eens lawaaihinder zal komen die veroorzaakt zal worden door de sorteerlijnen waar afval wordt verbrijzeld en door de biogasgeneratoren, zelfs al is er al onbetwistbaar achtergrondruis van het verkeer op de autoweg, die net zoals trouwens de op- en de afrit die rond de plaats lopen, grotendeels ingegraven is, zodat die drie wegen met de status van autoweg die om de plaats heen lopen, geen scheiding vormen tussen de woonwijken en de gekozen plaats voor de omstreden vestiging; dat ze ook vrezen voor stankhinder, die afhankelijk van de windrichting sterker of zwakker is, en die ondanks alle dichtingsmaatregelen die in de bouwvergunning voor de sorteerinrichting worden voorgeschreven, niet kan worden voorkomen, "gelet op de

opslag van enorm grote hoeveelheden van allerhande afval door elkaar, het aanleggen van een enorme composthoop en het in een fakkel verbranden van gassen, ondanks de geruststellende conclusie van het milieu-effectonderzoek (mits de specifieke aanbevelingen in de voorwaarden voor de bouwvergunning in acht worden genomen)"; dat ze het in dat verband een illusie vinden te denken dat onderdruk in de composteerhal zou kunnen worden gecreëerd, waardoor de hal namelijk hermetisch gesloten zou zijn, omdat dit onverenigbaar is met het in- en uitrijden van stortwagens en moeilijk te realiseren met transportbanden, zelfs als die met een kap afgesloten zijn, en dat zij vinden dat gistende biologisch afbreekbare stoffen een ondraaglijke stank meebrengen, vooral bij droog weer, wanneer de wind uit het oosten zal komen en in de richting van de wijk zal waaien waar zij wonen; dat ze van mening zijn dat de bewoners van de wijk te lijden zullen hebben onder de toename van het verkeer, dat niet alleen naar de stukken autoweg zal worden gestuurd, wat inzonderheid geldt voor de vrachtwagens, die de industrieweg zullen moeten nemen om de "Ciments d'Obourg" te bereiken, te meer daar deze onderneming met de stad Bergen aan het onderhandelen is om een stuk van 1,2 km van de "rue des Bruyères" op te heffen, een stuk dat bestemd is voor de uitbreiding van de groeven van de N.V. Ciments d'Obourg, waardoor alle bewoners van de wijk de industrieweg onderaan de "rue de la Bruyère" zullen moeten nemen, waarop veel verkeer zal zijn, onder meer van vrachtwagens die de "fluff" naar de "Ciments d'Obourg" vervoeren, via plaatsen waar vaak ongevallen gebeuren omdat op de industrieweg te hard wordt gereden en omdat de zichtbaarheid vanuit de dwars-straten slecht is; dat ze opmerken dat als 180.000 ton afval wordt aangevoerd er 170.000 ton onderproducten worden afgevoerd (afvalwater inbegrepen), wat samen neerkomt op 350.000 ton, die uitsluitend over de weg moet worden vervoerd, wat 300 af- en aanrijdende

voertuigen per dag betekent, verspreid over zes uur; dat het bewijs van het moeilijk te herstellen ernstige nadeel voor de omwonenden volgens hen in de bouwvergunning van 7 april 1998 zelf te vinden is, aangezien de verwerende partij daarin verklaart dat "de als alternatief voorgestelde vestigingsplaats in een industriegebied gelegen is, waaromheen zeker en vast andere (bestaande of toekomstige) activiteiten ontplooid zullen worden, die hinder van het project zullen ondervinden" : op basis van de bedenking dat fabrieken die op zich al milieuverontreiniging en lawaai veroorzaken, geacht worden hinder van het project te kunnen ondervinden, vragen zij hoe groot die hinder dan wel zal zijn voor de 760 inwoners die binnen dezelfde straal wonen en verzetten zij zich tegen de beleidskeuze om woonwijken in plaats van reeds sterk verontreinigde industriegebieden te vervuilen; dat zij het advies aanhalen van de Waalse Milieuraad voor duurzame ontwikkeling over de vraag of het project wel wenselijk is; dat in dat advies staat dat het project het landelijke karakter van het landschap zal veranderen en de omliggende bewoonde percelen bijgevolg in waarde zal doen dalen; dat ze voorts aanvoeren dat in dat verslag ook is aangegeven in hoeverre veel meer mensen dan alleen de bewoners van de naburige wijken nadeel van het project kunnen ondervinden, en wel om de volgende redenen :

- de vestigingsplaats ligt in een kwetsbaar gebied (grondwater van de waterdoorlatende gangen van het krijthoudende bekken van Bergen), wat inhoudt dat de geringste doorlatendheid desastreuze gevolgen kan hebben voor de gezondheid van het water dat de inwoners van de streek verbruiken, aangezien de uitgestrekte grondwaterlaag van het krijthoudende bekken van Bergen ook gebruikt wordt voor exploitatie, door Vlaamse en Brusselse intercommunale

vennootschappen, wat een belangrijke bron van inkomsten is voor het Gewest zelf en voor de stad Bergen in het bijzonder;

- de Waalse Milieuraad voor duurzame ontwikkeling merkt op dat de geplande inrichting, die hoger dan de woonkernen komt te liggen, tot op meer dan 1.000 meter van de grenzen van de vestigingsplaats zichtbaar zal zijn;

- de stad Bergen, met haar karakteristieke middeleeuwse silhouet, is één van de weinige steden in België waarop men vanop de grote verkeerswegen een voortreffelijk uitzicht heeft, een uitzicht waarvan de weggebruikers op de autoweg E19-E41 komende uit de richtingen Brussel, Charleroi en Luik, niet meer zullen kunnen genieten, terwijl dit prachtige uitzicht uiterst belangrijk is voor de economische ontwikkeling van de stad Bergen, aangezien die op haar toeristische aantrekkingskracht gebaseerd is; die landschappelijke panorama's van het silhouet van de stad maken onbetwistbaar deel uit van het patrimonium van alle inwoners van de stad Bergen, maar ook van het omliggende gebied; "door de sorteerinrichting duidelijk zichtbaar op die plaats te bouwen, wil men daarentegen het imago versterken van overheidsbedrijven die niet speciaal de traditie van ootmoed van de bouwers hoog houden, die de belangrijke gebouwen van de steden de toon lieten aangeven (het belfort van Bergen is één van de belangrijkste beschermde monumenten van Wallonië), waarbij ze de geplande bouwwerken ondergeschikt maakten aan de structuur van het landschap, in plaats van het landschap met alle geweld te willen domineren";

Overwegende dat de installaties van de sorteerinrichting en van de biogasgenerator door hun ligging en omvang van ver te zien zullen zijn; dat de aanwezigheid van soortgelijke installaties in een gebied waar het landschap niet specifiek beschermd is (volgens het gewestplan een gebied voor kleine en middelgrote ondernemingen en ambachtelijke bedrijven; volgens het bijzonder plan van aanleg een industriegebied) en waar de dichtstbijgelegen woningen op 400 à 500 meter liggen, evenwel geen ernstig nadeel is; dat redelijkerwijze niet kan worden betoogd dat de vestiging van een fabriek, al is die onesthetisch en goed zichtbaar, op meer dan zes kilometer van het historische centrum van Bergen de toeristische aantrekkingskracht van Bergen zou kunnen verminderen; dat de sorteerinrichting en de biogasgenerator volgens het milieu-effectonderzoek een toename van het geluidsniveau zouden veroorzaken "van ongeveer 1dB" ter hoogte van de woongebieden, waar het geluidsniveau thans 55dB bedraagt, wat een onbeduidende toename is; dat wat de stankhinder betreft, in het milieu-effectonderzoek staat dat huishoudelijk afval een sterke stankoverlast veroorzaakt, ook al wordt het vóór verwerking slechts korte tijd in de geplande installaties opgeslagen en veroorzaakt het duidelijk minder stankhinder dan een stortplaats; dat er geen "composthoop" gepland is; dat in het milieu-effectonderzoek ook wordt opgemerkt dat biogaswinning een anaërobe en dus niet-verontreinigende techniek is en dat voor bepaalde fasen van de anaërobe verwerking na biogaswinning, verschillende technische regelingen getroffen zijn die de verspreiding van reuk en stof in het milieu kunnen beperken; dat de verzoekers ten opzichte van de vestigingsplaats van de omstreden installaties bovendien niet daar wonen waar de heersende winden vandaan komen; dat er weliswaar gevaar voor stankhinder bestaat, maar dat die met de getroffen maatregelen binnen de perken lijkt te kunnen worden

gehouden, zodat het daaruit voortvloeiende nadeel niet voldoende ernstig is om de schorsing te rechtvaardigen; dat het grootste deel van de voertuigen via de autowegen om de vestigingsplaats heen zullen rijden; dat de wijziging van het wegennet waardoor de inwoners van de "rue des Bruyères" de industrieweg zouden moeten nemen, geen gevolg is van het omstreden project en dat naar eigen zeggen van de verzoekers daarover nog onderhandeld wordt; dat het gedeelte van de motivering van de bestreden handeling van 7 april 1998 waarbij het voorstel van het "Comité de défense des Bruyères" in verband met een andere vestigingsplaats wordt afgewezen op de grond dat andere activiteiten ervan hinder zouden ondervinden, genoegzaam kan rechtvaardigen waarom de voorkeur is gegeven aan de vestigingsplaats die op zijn minst 400 meter van alle activiteiten en huizen verwijderd is en niet aan de voorgestelde vestigingsplaats, die in de onmiddellijke buurt van percelen voor andere bedrijven ligt; dat wat het gevaar voor verontreiniging van het grondwater betreft, de Brusselse Intercommunale Watermaatschappij gewezen heeft op de nabijheid van haar waterwinning in Havré en gevraagd heeft dat alle voorzorgen worden genomen zodat er geen gevaarlijke stoffen in de bodem kunnen dringen; dat in het milieu-effectonderzoek op de kwaliteit van het grondwater gewezen is en dat in artikel 1 van het dispositief van de bestreden handeling van 7 april 1998 maatregelen worden opgelegd om gevaar voor verontreiniging te voorkomen; dat de betrouwbaarheid van het milieu-effectonderzoek op geen van de voornoemde punten door middel van de beroepen wordt aangevochten; dat de kans op een moeilijk te herstellen ernstig nadeel bijgevolg niet vaststaat;

Overwegende dat niet voldaan is aan één van de voorwaarden die vervuld moeten zijn opdat de Raad van State de schorsing van de tenuitvoerlegging van de

bestreden handelingen kan bevelen; dat de vorderingen tot schorsing niet kunnen worden toegewezen;

Overwegende dat de vordering tot het bevelen van voorlopige maatregelen, ingesteld door de eerste tussenkomende partij, doelloos is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De zaken met de nrs. A.78.852/XIII-663 en A.79.183/XIII-705 worden samengevoegd wat de korte gedingen betreft.

Artikel 2.

De verzoeken tot tussenkomst in de korte gedingen, ingediend door de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid ITRADEC en de stad Bergen, worden ingewilligd.

Artikel 3.

De vordering tot schorsing en de vordering tot het opleggen van voorlopige maatregelen worden afgewezen.

Artikel 4.

De kosten van de verzoeken tot tussenkomst, ingediend door de coöperatieve vennootschap met beperkte aansprakelijkheid ITRADEC en de stad Bergen, bepaald op 20.000 frank, komen ten laste van Jean SCHILS ten belope van 15.000 frank en ten laste van Roger DELVAUX ten belope van 5.000 frank.

De beslissing over de kosten wordt voor het overige in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de XIIIe kamer rechtsprekend in kort geding, op zeven december 1900 achtennegentig door :

de Hr. LEROY, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. MALCORPS, griffier.

De Griffier, **De wnd. Voorzitter,**

M.-Chr. MALCORPS. **M. LEROY.**

**VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.**